

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «СТОРОЖУК ТА КОНОНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF STOROZHUK AND KONONOV v. UKRAINE)**

(Заяви № 13577/16 та № 48768/16)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

08 лютого 2024 року

Це рішення є остаточним, але може підлягати редакційним виправленням

У справі «Сторожук та Кононов проти України»

Європейський суд з прав людини (П'ята секція), засідаючи комітетом, до складу якого увійшли:

Ладо Чантурія (*Lado Chanturia*), Голова,

Стефані Моро-Вікстром (*Stéphanie Mourou-Vikström*),

Микола Гнатівський (*Mykola Gnatovskyy*), судді,

та Мартіна Келлер (*Martina Keller*), заступник Секретаря секції,

з огляду на:

заяви, подані у різні дати, зазначені в таблиці у додатку, до Суду проти України на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) вказаними у ній заявниками (далі – заявники);

рішення повідомити Уряд України (далі – Уряд), який представляла його Уповноважений, на останніх етапах провадження пані М. Сокоренко, про скарги, наведені в пунктах 1 – 3, а також визнати решту скарг у заяві № 48768/16 – неприйнятними;

зауваження сторін;

після обговорення за зачиненими дверима 18 січня 2024 року

постановляє таке рішення, що було ухвалено у той день:

ПРЕДМЕТ СПРАВИ

1. Заявники посилалися, зокрема, на статтю 3 Конвенції та стверджували, що вони зазнали жорстокого поводження працівників міліції, а розслідування їхніх скарг було неефективним.

2. Пан А.М. Сторожук (заява № 13577/16) також скаржився, зокрема, за пунктом 1 статті 5 Конвенції, що 21 вересня 2010 року його свавільно затримали, надягнули на нього кайданки, тримали у службовому автомобілі працівників міліції, а потім доправили до наркологічного диспансеру без будь-яких на те підстав і належного документування.

3. Пан К.С. Кононов (заява № 48768/16) також скаржився за пунктом 3 статті 5 Конвенції на надмірну тривалість тримання його під вартою під час розслідування та судового розгляду його кримінальної справи, а також за пунктом 1 статті 6 Конвенції на надмірну тривалість кримінального провадження щодо нього.

4. Факти кожної окремої заяви детально викладені у таблицях у додатку.

ОЦІНКА СУДУ

I. ОБ'ЄДНАННЯ ЗАЯВ

5. Беручи до уваги схожість предмета заяв, Суд вважає за доцільне розглянути їх спільно в одному рішенні.

II. СТВЕРДЖУВАНЕ ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ МІЛІЦІЇ ТА НЕПРОВЕДЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

6. Заявники скаржилися за різними положеннями Конвенції на жорстоке поведження з ними працівників міліції та непроведення належного розслідування їхніх скарг. Суд, якому належить провідна роль щодо здійснення юридичної кваліфікації фактів справи (див., серед інших джерел, рішення у справі «Баришева проти України» (*Barysheva v. Ukraine*), заява № 9505/12, пункт 45, від 14 березня 2017 року), вважає, що відповідні скарги мають розглядатися виключно за статтею 3 Конвенції.

7. Уряд стверджував, що скарга пана А.М. Сторожука (заява № 13577/16) була передчасною, оскільки відповідне провадження на національному рівні все ще тривало. Уряд також стверджував, що пан К.С. Кононов (заява № 48768/16) не вичерпав національні засоби юридичного захисту, оскільки не оскаржив постанову від 06 липня 2016 року про закриття кримінального провадження у зв'язку з його твердженнями про жорстоке поведження. Насамкінець Уряд стверджував, що скарги обох заявників у будь-якому випадку були явно необґрунтованими.

8. Розглянувши зауваження Уряду у контексті наявних документів і встановлених у його практиці принципів (див., зокрема, рішення у справах «Каверзін проти України» (*Kaverzin v. Ukraine*), заява № 23893/03, пункти 91 – 99 і 172 – 180, від 15 травня 2012 року та «Белоусов проти України» (*Belousov v. Ukraine*), заява № 4494/07, пункти 48 – 49 і 56 – 58, від 07 листопада 2013 року), Суд вважає, що вони мають бути відхилені. Суд доходить висновку, що заявники висунули небезпідставні скарги на жорстоке поведження та надали національним органам влади відповідні можливості для розгляду їхніх тверджень, таким чином виконавши свій обов'язок вичерпання національних засобів юридичного захисту. Крім того, Суд вважає, що скарги, висунуті обома заявниками, не є ані явно необґрунтованими у розумінні підпункту «а» пункту 3 статті 35 Конвенції, ані неприйнятними з будь-яких інших підстав. Отже, вони мають бути визнані прийнятними.

9. Розглядаючи факти цієї справи у контексті встановлених у його практиці загальних принципів (див. рішення у справі «Буїд проти Бельгії» [ВП] (*Bouyid v. Belgium*) [GC], заява № 23380/09, пункти 81 – 90 та 114 – 123, ЄСПЛ 2015), Суд вважає, що на національному рівні заявники висунули правдоподібні скарги на жорстоке поводження. Ці скарги призвели до виникнення зобов'язання національних органів влади провести ефективне та ретельне розслідування для встановлення походження стверджуваних тілесних ушкоджень заявників, а також встановлення та покарання винних осіб, якщо твердження про жорстоке поводження виявляться правдивими.

10. З наявних у Суду документів вбачається, що проведені на національному рівні розслідування не вказували на серйозні спроби встановити відповідні факти (див. конкретні відомості в таблицях у додатку).

11. Суд зазначає, що в згаданому рішенні у справі «Каверзін проти України» (*Kaverzin v. Ukraine*), пункти 173 – 180) він встановив, що небажання органів державної влади забезпечити оперативне та ретельне розслідування скарг на жорстоке поводження працівників правоохоронних органів становило системну проблему у розумінні статті 46 Конвенції. З огляду на обставини цих заяв і свою попередню практику Суд вважає, що вони є ще одним прикладом такого незабезпечення оперативного та ретельного розслідування.

12. Суд також вважає, що наведені заявниками описи обставин стверджуваного жорстокого поводження з ними є детальними та послідовними. Тоді як деякі скарги не підтверджені медичними або іншими об'єктивними доказами, результати розслідувань з огляду на їхні численні недоліки не спростували скарги заявників, що вони стали потерпілими від жорстокого поводження працівників правоохоронних органів. За цих обставин і з огляду на обов'язок держави надати переконливі пояснення щодо тілесних ушкоджень, яких особи зазнали, перебуваючи під контролем працівників міліції (див. згадане рішення у справі «Буїд проти Бельгії» (*Bouyid v. Belgium*), пункт 83, а також, наприклад, рішення у справах «Аднаралов проти України» (*Adnaralov v. Ukraine*), заява № 10493/12, пункт 45, від 27 листопада 2014 року, «Кулік проти України» (*Kulik v. Ukraine*), заява № 10397/10, пункт 59, від 19 березня 2015 року та «Ярошовець та інші проти України» (*Yaroshovets and Others v. Ukraine*), заява № 74820/10 та 4 інші заяви, пункт 85, від 03 грудня 2015 року), Суд доходить висновку, що держава несе відповідальність за жорстоке поводження із заявниками.

13. Цих висновків достатньо для встановлення Судом, що заявники зазнали жорстокого поводження, яке має бути кваліфіковане як нелюдське та таке, що принижує гідність.

14. Отже, Суд доходить висновку, що ці скарги свідчать про порушення як процесуального, так і матеріального аспектів статті 3

Конвенції у зв'язку зі стверджуваним жорстоким поведженням із заявниками.

III. ІНШІ СТВЕРДЖУВАНІ ПОРУШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ ЗА УСТАЛЕНОЮ ПРАКТИКОЮ

15. Заявники також висунули інші скарги (див. пункти 2 і 3).

16. Розглянувши ці скарги у контексті наявних у нього матеріалів та його усталеної практики, Суд доходить висновку, що ці скарги не є ні явно необґрунтованими, ні неприйнятними з будь-яких інших підстав, а заперечення Уряду стосовно стверджуваної передчасності скарги за пунктом 1 статті 5 Конвенції, висунутої паном А.М. Сторожуком у заяві № 13577/16, має бути відхилено (див. згадане рішення у справі «Белоусов проти України» (*Belousov v. Ukraine*), пункт 73).

17. Суд також доходить висновку, що ці скарги мають бути визнані прийнятними та свідчать про такі порушення:

(а) порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконністю незадокументованого тримання під вартою пана А.М. Сторожука (заява № 13577/16) у контексті висновків Суду в рішенні у справі «Гриненко проти України» (*Grinenko v. Ukraine*), заява № 33627/06, пункти 74 – 78, від 15 листопада 2012 року) та в згаданому рішенні у справі «Белоусов проти України» (*Belousov v. Ukraine*), пункт 85);

(б) порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з тривалістю тримання під вартою під час досудового розслідування пана К.С. Кононова (заява № 48768/16) у контексті висновків Суду в рішеннях у справах «Харченко проти України» (*Kharchenko v. Ukraine*), заява № 40107/02, пункти 79 – 81, від 10 лютого 2011 року та «Ігнатов проти України» (*Ignatov v. Ukraine*), заява № 40583/15, пункти 40 – 42, від 15 грудня 2016 року); і

(с) порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з тривалістю кримінального провадження щодо пана К.С. Кононова у контексті висновків Суду в рішеннях у справах «Пелісьє та Сассі проти Франції» [ВП] (*Pélissier and Sassi v. France*) [GC], заява № 25444/94, пункт 67, ЄСПЛ 1999-II, «Фрідлендер проти Франції» [ВП] (*Frydlender v. France*) [GC], заява № 30979/96, пункт 43, ЄСПЛ 2000-VII та «Меріт проти України» (*Merit v. Ukraine*), заява № 66561/01, від 30 березня 2004 року).

ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

18. Заявники висунули вимоги щодо справедливої сатисфакції на підставі статті 41 Конвенції (див. конкретні відомості в таблицях у додатку).

19. З огляду на наявні в нього документи та свою практику Суд вважає за доцільне присудити заявникам суми, зазначені у таблицях в додатку. Він відхиляє решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.

20. Суд вважає за належне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що було порушено як матеріальний, так і процесуальний аспекти статті 3 Конвенції у зв'язку зі скаргами на жорстоке поводження, висунутими в обох заявах;
4. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції у зв'язку зі скаргою, висунутою паном А.М. Сторожуком у заяві № 13577/16;
5. *Постановляє*, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції у зв'язку зі скаргою на тривалість тримання під вартою під час досудового розслідування та судового розгляду кримінального провадження щодо заявника, висунутою паном К.С. Кононовим у заяві № 48768/16;
6. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку зі скаргою на тривалість кримінального провадження, висунутою паном К.С. Кононовим у заяві № 48768/16;
7. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблицях в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
8. *Відхиляє* решту вимог щодо справедливої сатисфакції.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТОРОЖУК ТА КОНОНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

Учинено англійською мовою та повідомлено письмово 08 лютого 2024 року відповідно до пунктів 2 і 3 Правила 77 Регламенту Суду.

Мартіна Келлер
(*Martina Keller*)
Заступник Секретаря

Ладо Чантурія
(*Lado Chanturia*)
Голова

ДОДАТОК

1. Заява № 13577/16 пана Артура Мойсейовича Сторожука громадянина України 1974 року народження, який проживає у м. Хмельницький представляє пан В.В. Афадєєв, юрист, який практикує у м. Хмельницький <i>Подана 24 лютого 2016 року</i>	
Відповідні факти і документи	Стаття 3: ключові питання
<i>(i) Виклад події заявника:</i> Близько опівночі 21 вересня 2010 року заявник почав сперечатися із С.В., начальником Центрального відділу міліції у м. Хмельницький, обвинувачуючи його у перешкоджанні огляду його автомобіля, який був пошкоджений вогнем. У відповідь на обвинувачення заявника С.В. наказав своїм підлеглим затримати його. Двоє працівників міліції скрутили руки заявника за спиною та підняли їх вгору. У такому положенні С.В. завдав декілька ударів кийком заявнику та наказав зачинити його у частині службового автомобіля працівників міліції, призначеного для затриманих, поки завершиться огляд автомобіля заявника та місця пожежі. Ігноруючи скарги заявника на сильний біль у правій руці та плечі, а також його прохання про негайну медичну допомогу, працівники міліції тримали заявника в автомобілі близько півгодини, а потім (приблизно о 01 год 00 хв 22 вересня 2010 року) доставили його до наркологічного диспансеру, де він пройшов освідування з метою виявлення стану алкогольного сп'яніння. У відповідь на подальші скарги заявника на біль та після поради працівників диспансеру працівники міліції доставили його до Хмельницької міської лікарні, де близько 01 год 40 хв того ж дня його госпіталізували у зв'язку з переломом	(i) З огляду на матеріали справи та висновки суду першої інстанції (хоча згідно з наявною інформацією висновки суду ще не є остаточними) немає підстав сумніватися в достовірності викладу подій заявником щодо способу отримання ним тілесних ушкоджень. У будь-якому випадку держава не довела, що тілесні ушкодження заявника виникли внаслідок законного застосування сили або що жорстокого поводження не було (див. відповідні приклади в рішеннях у справах «Ребок проти Словенії» (<i>Rehbock v. Slovenia</i>), заява № 29462/95, пункт 76, ЄСПЛ 2000 XII, «Данілов проти України» (<i>Danilov v. Ukraine</i>) заява № 2585/06, пункти 65 – 67, від 13 березня 2014 року та «Силенок і «Техносервіс-плюс» проти України» (<i>Sylenok and Tehhnoservis-Plus v. Ukraine</i>), заява № 20988/02, пункти 69 і 70, від 09

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТОРОЖУК ТА КОНОНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

правої плечової кістки. Не було складено жодних документів, у яких зазначалися б підстави для застосування до заявника кайданків, тримання його у службовому автомобілі чи доправлення до наркологічного диспансеру.

(ii) *Медичні та інші докази:*

(a) 22 – 29 вересня 2010 року виписка з історії хвороби стаціонарного хворого (з Хмельницької міської лікарні): закритий уламковий перелом правої плечової кістки зі зміщенням уламків.

(b) Декілька висновків експертів, які вказували, зокрема, що тілесні ушкодження заявника були середньої тяжкості.

(iii) *Висновки на національному рівні (попередні; розгляд апеляційної скарги триває):*

14 листопада 2022 року Хмельницький міськрайонний суд Хмельницької області визнав С.В. винним у зловживанні службовим становищем у зв'язку з необґрунтованим застосуванням сили та незаконним затриманням заявника (статті 365 та 371 Кримінального кодексу України). Суд звільнив С.В. від відбування покарання, застосувавши строк позовної давності, та відмовив у задоволенні позову заявника про відшкодування шкоди, поданого до С.В. і Міністерства внутрішніх справ, встановивши, що позов мав бути поданий безпосередньо проти держави. Обидві сторони подали апеляційні скарги. Згідно з наявною інформацією провадження в апеляційному суді усе ще триває.

грудня 2010 року).

(ii) Затримка у порушенні повноцінної кримінальної справи (скарга подана 28.09.10, прокуратура міста Хмельницького; розслідування розпочато 29.01.11, Центральний відділ міліції ХМВ УМВС України в Хмельницькій області; див. відповідні приклади, *mutatis mutandis*, в рішеннях у справах «Давидов та інші проти України» (*Davydov and Others v. Ukraine*), заяви № 17674/02 та № 39081/02, пункти 310 – 312, від 01 липня 2010 року та «Чернега та інші проти України» (*Chernega and Others v. Ukraine*), заява № 74768/10, пункт 167, від 18 червня 2019 року).

(iii) Відсутність незалежності під час первинного розслідування (справу було передано працівникам міліції до прокуратури лише у 2012 році; див. відповідні приклади в рішеннях у справах «Кирпиченко проти України» (*Kirpichenko v. Ukraine*), заява № 38833/03, пункт 87, від 02 квітня 2015 року та «Зякун проти України» (*Zyakun v. Ukraine*), заява № 34006/06, пункт 44, від 25 лютого 2016 року).

(iv) Неодноразове повернення справи на додаткове розслідування у зв'язку з визнаними національними судами недоліками (див. відповідні приклади в рішеннях у справах «Белоусов проти України» (*Belousov v. Ukraine*), заява № 4494/07, пункт 56, від

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТОРОЖУК ТА КОНОНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

	07 листопада 2013 року та «Аднаралов проти України» (<i>Adnaralov v. Ukraine</i>), заява № 10493/12, пункт 50, від 27 листопада 2014 року). (v) Загальна тривалість провадження (понад дванадцять років), яке все ще триває (див. відповідні приклади в рішеннях у справах «Белоусов проти України» (<i>Belousov v. Ukraine</i>), заява № 4494/07, пункт 56, від 07 листопада 2013 року та «Аднаралов проти України» (<i>Adnaralov v. Ukraine</i>), заява № 10493/12, пункт 50, від 27 листопада 2014 року).
Справедлива сатисфакція	
Доводи сторін	Присуджена Судом сума
Заявник: <i>Моральна шкода:</i> 17 000 євро <i>Судові та інші витрати:</i> 2 250 євро в якості компенсації витрат на правову допомогу (провадження у Суді: подання заяви, підготовка зауважень після повідомлення та додаткової інформації на запит Суду; сума не сплачена), які мають бути сплачені безпосередньо захиснику заявника, пану В.В. Афадеєву (надано акт виконаних робіт: 45 годин з погодинною ставкою у розмірі 50 євро) Уряд: Вимоги надмірні та необґрунтовані	Моральна шкода: 15 000 євро Судові та інші витрати: 2 250 євро мають бути сплачені пану В.В. Афадеєву, як вимагалось додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику на обидві зазначені суми

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТОРОЖУК ТА КОНОНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

2. Заява № 48768/16 пана Костянтина Сергійовича Кононова громадянина України 1983 року народження, який проживає у м. Дніпро Подана 13 серпня 2016 року	
Відповідні факти і документи	Стаття 3: ключові питання
<i>(i) Виклад події заявника щодо жорстокого поводження:</i> 27 лютого 2012 року працівники міліції Красногвардійського району м. Дніпропетровська зупинили заявника на вулиці та змусили його сісти до їхнього автомобіля. Доправивши його спочатку в безлюдне місце, а потім до відділу міліції, вони неодноразово били заявника руками та ногами; били його палицею по руках і пляшкою з водою по голові; душили його, використовуючи протигаз, наповнений сигаретним димом; і погрожували створити неприємності членам його родини, якщо він не зізнається в пограбуванні та зґвалтуванні декількох жертв. Побоюючись подальшого жорстокого поводження, заявник погодився дати неправдиві зізнавальні показання та збрехав судово-медичному експерту і адміністрації слідчого ізолятора, що жодного жорстокого поводження до нього не застосовувалося. Згодом заявник звернув увагу суду, який розглядав його справу, на відеозапис його допиту від 01 березня 2012 року, на якому, як стверджувалося, можна було побачити гематому на його лобі та синяк під лівим оком; однак ці тілесні ушкодження ніколи не вказувалися в медичних документах. <i>(ii) Медичні та інші докази:</i> Висновок експерта № 662е від 28 лютого 2012 року (Дніпропетровське обласне бюро судово-медичної експертизи): легкі тілесні ушкодження (садна (на обох зап'ястях, великому пальці лівої руки), які могли утворитися за одну-дві доби до огляду; садна на зап'ястях заявника, ймовірно, могли утворитися від тертя об кайданки; садна на великому пальці могли бути отримані внаслідок падіння з	(i) Держава не навела правдоподібного, задовільного та переконливого пояснення походженню задокументованих тілесних ушкоджень заявника і не спростувала його твердження про жорстоке поводження (див. відповідні приклади в рішеннях у справах «Олексій Михайлович Захаркін проти України» (<i>Oleksiy Mykhaylovych Zakharkin v. Ukraine</i>), заява № 1727/04, пункти 61 і 62, від 24 червня 2010 року та «Душка проти України» (<i>Dushka v. Ukraine</i>), заява № 29175/04, пункт 48, від 03 лютого 2011 року); (ii) Затримка у порушенні повноцінної кримінальної справи (скарга подана 28 травня 2012 року, прокуратура Красногвардійського району м. Дніпра; розслідування розпочато 05 грудня 2012 року; див. відповідні приклади, <i>mutatis mutandis</i>, в рішеннях у справах «Давидов та інші проти України» (<i>Davydov and Others v. Ukraine</i>), заяви № 17674/02 та № 39081/02, пункти 310 – 312, від 01 липня 2010 року та «Чернега та інші проти України» (<i>Chernega and Others v. Ukraine</i>), заява № 74768/10, пункт 167, від 18 червня 2019 року).

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТОРОЖУК ТА КОНОНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

висоти, що відповідає зросту заявника. <i>(iii) Висновки на національному рівні:</i> Тілесні ушкодження, задокументовані у висновку експерта від 28 лютого 2012 року, ймовірно, були отримані внаслідок падіння на сходах (як пояснив заявник експерту) та тертя зап'ястя об кайданки (остання постановою про закриття кримінального провадження: 06 липня 2016 року, прокуратура Дніпропетровської області). <i>(iv) Інша відповідна інформація</i> (a) Тривалість тримання під вартою під час досудового розслідування: 27 лютого 2012 року – 10 липня 2014 року (вирок суду першої інстанції); 07 липня 2016 року – (вирок скасовано апеляційним судом) – 10 січня 2018 року (новий вирок суду першої інстанції); (b) Тривалість кримінального провадження щодо заявника: 27 лютого 2012 року – 18 вересня 2019 року, у трьох інстанціях.	(iii) Неодноразове повернення справи на додаткове розслідування у зв'язку з недоліками, виявленими прокуратурами вищого рівня(див. відповідні приклади в рішеннях у справах «Белоусов проти України» (<i>Belousov v. Ukraine</i>), заява № 4494/07, пункт 56, від 07 листопада 2013 року та «Аднаралов проти України» (<i>Adnaralov v. Ukraine</i>), заява № 10493/12, пункт 50, від 27 листопада 2014 року). (iv) Поспішний висновок, що задокументовані тілесні ушкодження могли бути отримані внаслідок падіння на сходах, без встановлення відповідного часу та обставин, окрім того, бездіяльність у зв'язку з твердженнями заявника про погрози та використання протигаза, а також про незадокументовані тілесні ушкодження, які, як стверджувалося, було видно на відеозаписі (див. відповідні приклади в рішеннях у справах «Гордієнко проти України» (<i>Gordiyenko v. Ukraine</i>), заява № 27620/09, пункти 95 і 96, від 16 жовтня 2014 року та «Клеутін проти України» (<i>Kleutin v. Ukraine</i>), заява № 5911/05, пункт 68, 23 червня 2016 року).
Справедлива сатисфакція	
Доводи сторін	Присуджена Судом сума
Заявник:	Моральна шкода:

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТОРОЖУК ТА КОНОНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

<i>Моральна шкода:</i> 15 000 євро <i>Судові та інші витрати:</i> 15 000 гривень (далі – грн) в якості компенсації витрат на правову допомогу, понесених під час провадження на національному рівні (підтверджуючих документів надано не було) Уряд: Вимоги надмірні та необґрунтовані	15 000 євро додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися